

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 У 005059 21 Увп
Бања Лука, 31.5.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз учешће записничара Ане Матић, у управном спору по тужби Н.М. из С. (у даљем тексту: тужилац), заступаног по пуномоћнику Н.К. адвокату из С., против рјешења број ... од 7.6.2021. године Управе... (у даљем тексту: тужена), у предмету исправке грешке уписа у земљишној књизи, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 005059 21 У од 30.9.2021. године, у нејавној сједници одржаној дана 31.5.2023. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба против оспореног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења број ... од 2.2.2021. године Подручне јединице тужене у И. И., којим је одбијен захтјев тужиоца за исправку грешке у зк. изватку број 5, на парцели ближе означеној као к.ч. бр. 321 к.о. Т.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт правилан, јер нису испуњени услови из члана 60. Закона о земљишним књигама („Сл. гласник Републике Српске“ број: 74/02, 67/03, 46/04, 109/05 и 119/08) који се темељем члана 189. Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број: 6/12, 110/16 и 62/18) примјењује за исправку грешке у земљишној књизи, а будући да се не ради о погрешном упису, имајући у виду да се оспорава чињенично стање које је утврдила Комисија за излагање права на некретнинама и утврђивање права на некретнинама за општину Т.1 (у даљем тексту: Комисија) рјешењем још од 29.10.1985. године, а што није оспоравано правним средствима, па тако да је то стање преузето и у земљишној књизи 2005. године уписивањем О.А. на предметним непокретностима.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац оспорава њену законитост, из основа предвиђених чланом 35. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС) што се односи на повреду закона, другог прописа или општег акта и повреду прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да су предметне непокретности, и то стамбена зграда површине 37 m² и њива површине 512 m², што укупно износи 549 m², неправилно по основу рјешења Комисије

уписане на О. (А.) А., будући да је рјешењем Скупштине општине Т.1 број ... од 19.1.1976. године његовом правном преднику Ц.М. и О.А. издато одобрење за изградњу заједничке викенд куће у насељу Р.д., на парцели број 4695 к.о. Т., која је носила тај број прије излагања података и успоставе катастра некретнина, а која је била у власништву његовог правног предника. Наглашава да су прије успоставе катастра некретнина, његов правни предник и О.А. купили дио земљишта и на тај начин проширили посјед, па је након успоставе катастра некретнина за општину Т.1 1986. године поништена стара парцела број 495 и од ње, а и докупљеног дијела земљишта, су формиране двије парцеле и то број 320 и број 321 к.о. Т., па није било основа да се као власник тог стамбеног објекта који је грађен на парцели која је била у већинском власништву његовог правног предника Ц.М. упише О.А., сходно чему је и затражио да се та грешка исправи у земљишној књизи. У вези с наведеним оспорава и ставове из пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 89 И П003553 17 ГжЗ од 19.4.2018. године којом је уважена жалба тужене из те парнице, Ф.А. из С. (правног сљедника О.А.), тако да је преиначена пресуда Основног суда у Сокоцу – Одјељење у Источном Сарајеву број 89 И П003553 11 П2 од 25.10.2016. године на начин да је одбијен као неоснован његов тужбени захтјев „да су њихови правни предници заједнички изградили стамбену зграду величине 67,08 m², те да се дио тог објекта налази на парцели означеној као к.ч. број 321 к.о. Т. укупне површине 549 m² у власништву тужене, те утврђује да је тужилац сувласник са дијелом 1/2 њиве 3. класе површине 512 m² која се налази на тој парцели број 321 к.о. Т.“ (који тужбени захтјев је је био уважен пресудом првостепеног суда), а да се тужба сматра повученом у дијелу којим је тражио да се утврди да је дио стамбеног објекта у површини од 37 m² у власништву тужене Ф.А. Предлаже да се побијана пресуда преиначи и оспорени акт поништи.

Тужена у одговору остаје код разлога оспореног акта и предлаже да се предметни захтјев одбије.

Размотривши предметни захтјев, побијану пресуду, те одговор тужене а и остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списка произилази да је тужилац дана 4.11.2020. године поднио захтјев за исправку грешке у зк. изватку број 5, на предметној парцели означеној као к.ч. број 321 к.о. Т., јер сматра да је О.А. погрешно уписан као власник, а на основу нетачних и непровјерених навода датих приликом провођења поступка излагања у којем је донесено рјешење Комисије од 29.10.1985. године, а који подаци су 2005. године преузети у земљишну књигу. Рјешењем Подручне јединице И.С. (које чини правно јединство са оспореним актом) је тај захтјев одбијен, а што је одбијањем жалбе тужиоца потврђено оспореним актом, уз констатацију да је поменути рјешењем Комисије утврђено да су предметне непокретности биле уписане на Р. Х., који је те некретнине продао О.А., што је О.А. и изјавио у поступку излагања, па како се према томе у конкретном случају и не ради о исправци грешке у земљишној књизи, јер нема чињеница односно података несумњиво утврђених у одговарајућем поступку којима би се указивало на грешку у земљишно-књижној евиденцији, а имајући у виду да против рјешења Комисије и нису улагана правна средства, па тако да је такво чињенично утврђење и преузето у земљишној књизи. Оспорени акт је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Наиме, чланом 60. Закона о земљишним књигама (који се и примјењује у конкретном случају на основу члана 189. Закона о премјеру и катастру Републике Српске према којем ће се до дана оснивања катастра непокретности користити и одржавати земљишна књига у складу са одредбама Закона о земљишним књигама), прописано је да уколико се испостави да је упис у земљишнокњижном улошку неисправан, због одговорности земљишнокњижне канцеларије, тада ће земљишнокњижна канцеларија неодложно уписати забиљешку поред погрешног уписа у датом земљишнокњижном улошку (став 1), а уколико се испостави да је упис у земаљишнокњижном улошку неисправан из других разлога, земљишнокњижна канцеларија ће по одобрењу уписаног лица уписати забиљешку поред погрешног уписа у датом земљишнокњижном улошку (став 2), а уколико уписано лице није дало одобрење на поменути упис из става 2. тог члана, заинтересовано лице може подићи тужбу за давање одобрења (став 3), а исправак земљишне књиге се врши на основу одобрења уписаног лица или судске одлуке (став 4).

Како је упис О.А. на предметним непокретностима извршен на основу рјешења Комисије из 1985. године, које рјешење није оспоравано одговарајућим правним средствима, па како је такво чињенично стање које је утврђено рјешењем Комисије преузето 2005. године у земљишној књизи, то се у конкретном случају не може утврдити постојање грешке земљишнокњижне канцеларије. Како не постоји ни одобрење уписаног лица, нити судска одлука за давање одобрења, неспорно је да су управни органи правилно поступили одбијањем захтјева тужиоца за исправку грешке у земљишној књизи, што је правилно оснажено побијаном пресудом, чије разлоге у потпуности прихвата и овај суд.

С обзиром на све изнесено, како ни остали наводи тужиоца нису могли утицати на другачије одлучивање, по оцјени овог суда у побијаној пресуди није остварен ниједан од разлога њене незаконитости предвиђен одредбом члана 35. став 2. ЗУС-а, па тако да се предметни захтјев, на основу члана 40. став 1. истог закона, одбија.

Записничар
Ана Матић

Предсједник вијећа
Страхиња Ђурковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић